

רמח

רשימה שכתב מרן זללה"ה אחר פרשת "היתר" הממזרים הידוע

מעשה בעיר אחת במדינת פולין שבבחירות לקהלה נבחרו רוב דווזרם חפשים עם ראש הקהל חפשי ויגש אליהם אחד מפקידי הקהלה ויאמר להם הנה הרבנים פוסקים הוראות ע"פ השלחן ערוך בלא התחשבות כלל עם דעת הדווזרם וראש הקהל ואתם מחשים ^{הערה} תבחרו בי ואני אסדר הוראות לפי פקודתכם וייטב הדבר בעיני ראש הקהל והדווזרם ויעשו העץ.

לא עברו ימים מועטים עד שהנבחר החדש קבל פקודה בהיות שמחר יביאו לפניו תביעה לפב"פ עם ניירות מזויפות ועדים שקרנים, ועליך לאשר בכל מחיר את כל החוזים והשטרות שיוצג ע"י התובע ויען הרב ויאמר אל תדאגו הנני לפקודתכם.

ויהי ממחרת ויקח "הרב" את שני נעריו נושאי כליו וילבישם בגדי דיינים וילך לבית הקהל לדון כפי הפקודה. ויבוא התובע לפניו ויערוך טענות ותביעות לפב"פ ויצג ניירות ושטרות לראי' ויען הנתבע להד"ם מעולם לא היו לי עסקים עמו והכל שקר ומזוייף ויאמר הרב הרי שטרות לפנינו איך תעזו פנים לשקר בפני בית דין הגדול.

ויבט פב"פ בתוך הניירות וירא כי חתומים עליו עדים גנבים מפורסמים מעולם התחתון. ויאמר אל "הרב": הללו עדים פסולים הם גנבים מפורסמים ושום ב"ד אינו מקבל דבריהם כלל וכל תינוק יודע שעבור איזו פרוטות הם חותמים על כל מה שדורשים מהם והמה ששעים גמורים.

ויען "הרב" ויאמר האיך אתה מעיז להוציא שם רע על ישראלים בשרים והאיך העזת להגיד לי שאפסול אותם ע"פ תינוקות ח"ו לך הבא עדים שהם פסולים לעדות.

וילך הנתבע פב"פ ויבא הרבה עדים שהם אוכלים תמיד

במסעדה של הגוים נבלות וטרפות. ויען "הרב" דנן, ח"ו אני אומר שהגוי בעל המסעדה ודאי לוקח בשר כשר אצל טבחי ישראל כדי שלא להכשיל את האנשים הלקוחות שלו.

ראה פב"פ לאיזו "רב" נפל וילך ויחפש וימצא עדים שראו בעיניהם שהערל בעל המסעדה נחר דבר אחר ממש ומאותו נבלה זמאה אכלו העדים הללו שחתמו על השטרות.

ויען הרב ויאמר מנין אתם יודעים שזה דבר אחר אני אומר שזה הי' כוי כלום אתם יכולים להעיד שאין זה כוי הלא לא ראיתם כוי מימיכם.

שאל אחד מהדיינים שלו את הבירו בלחש מה זה כוי ויען לו השני בלחש ככה אדע מכל צרות שבעולם כמו שאדע מה זה "כוי". וישמע "הרב" דנן את דבריהם, ורצה להראות להם שהוא למדן ויאמר להם: כוי זהו תיש הבא על התרנגול ויוצא מהם איזו ממזר.

ראה פב"פ לאיזו "רב" נפל, הלך והביא אנשים רבים שראו את העדים הללו שאכלו בליל יוה"כ אחרי תפלת הלילה שני קילו לחם ושתו חמשה בקבוקים שכר.

אמר "הרב" דנן אני חושב שיש כאן טעות המעשה הי' לא בליל יוה"כ אלא בליל פסח אחר הסדר, כי איך יתכן שיהודים כשרים יאכלו בליל יום כיפור.

ועוד אמר "רב" דנן כי אפילו הי' זה ביה"כ עדיין לא הוברר שנפסלו כי שמא אכלו פחות מכשיעור כלום אתם יודעים מהו השיעור ביוה"כ לחייב כרת ויען אחד מן האנשים אני יודע השיעור שהוא ככותבת הגסה.

אמר רב דנן הוא הדבר אשר דברתי כי מי יודע עד כמה צריך להיות גסה אני אומר שזה כותבת גדולה מאוד מאוד כמו דאמרינן בהמה גסה והוא גדולה מאוד כנודע ואם תאמר מה ענין כותבת הגסה לבהמה גסה יש לי ראי' מירושלמי [שמצאתי באינציקלופדיא תלמודית] שלומדים סוכה מטיט הנרוק.

רצה פב"פ להביא עוד אנשים להעיד על העדים הללו שהם

פסולים גמורים אמר הרב אני סוגר את הדיון שכבר ארכו הדברים יותר מדאי וכתב וחתם בכתב ידו שאחר העיון ושמיעת כל העדיות נתברר לו שהשמר כשר אפי' למהדרין מן המהדרין.

רמט

אודות פסק הרבנות לעשות חגא ביום כ"ח אייר

בעה"י יום א' ל"ו למכ"י התשל"א.

לכבוד הרב הנעלה שלא אדע איך וכיצד לתארו, ויתהלל כפי רום ערכו וכבודו, כבוד שמו ... שליט"א, ברוקלין (ארה"ב).

אחד"ש כת"ה, מכתבו קבלתי, והנה כבודו שאל באשר שקיבל איזו ביכל בשם "סדר תפלות ליום העצמאות וליום ירושלים".

וראשית ידע מעכ"ת שאין זה אלא מעשה המזרחי, ואין כוונתם כלל לזכות את הציבור במצות תפילה וכו', אלא כדי להראות ולקבוע שגם הדת משועבדת להציונות שלהם וגם הדת עורכת חניגא.

והנה מצא שם מע"כ "פסק" בשם הרבנות הראשית שמצוה לעשות חגא ביום כ"ח אייר, ותמה מע"כ איפוא כתוב בשו"ע מצוה זו, וכן כתוב שם שיאמרו הלל בברכה, ותמה מע"כ איה מקור הדין הלזה בשו"ע.

והנה אנחנו בארצה"ק שומרי התורה יודעים היטב שאין ממש בכל דבריהם, הכל הבל ורעות רוח, ושבודאי אם מי מברך על הלל והו ברכה לבטלה גמורה, ואין תימא כלל כל מה שכתוב בהביכל שם, כי כך דרכם וכו', ועיקר הרבנות הלזו יסדו כדי לתת הכשר על אליל הציונות וכו'.

והנה אנחנו היושבים פה אין בכוחנו לעשות מאומה על זאת ועל כיוצא בו, פרצות לאין מספר ר"ל, כי השלטון בידם וכל מערכת